

”ميئي بچي - تمھين آپي نام روپ کي بيماري سين بچنا هئ،
اللنا خاطا نھين بنانا هئ، ايک باب کي ياد ۾ رھنا هئ“

پرشن :- پاڳيوان بچي کس مکيه پرشارت سين آپنا پاڳيه اونچ بنا ديتی هئ؟

اُتر :- پاڳيوان بچي سڀکو سُک ديني ڪا پرشارت ڪرتی هئ. منسا واچا ڪرمڻا ڪوئي کو ڏک نھين ديني هئ. سيدل هوکر چلتی هئ تو پاڳيه بنتا جاتا هئ. تمھاري يهه استودنت لائيف هئ، تمھين آب گھتکي نھين کاني هئ، آپار خوش ۾ رھنا هئ.

گيت :- تمھين هو ماقا پتا....

اوم شانتي . سڀي بچي مُرلي سُنتي هئ، جهان يي مرلي جاتي هئ، سڀ جانتي هئ ڪ جسکي مھما گائي جاتي هئ، وہ ڪوئي ساڪار نھين هئ، نراڪار ساڪار دواران آپي سنمک مرلي سُنا رهي هئ. ائسي يي ڪھينڻي ڪ آپي هم آتما اُنھين ديك رهي هئ. آتما بہت سوکيم هئ، ان آنکون سين دیکني ۾ نھين آتي. جانتي هئ آتما بہت سوکيم هئ، وئسي هين ڀٽني مارگ ۾ ڀي جانتي هئ هم آتما سوکيم هئ. پرنتو پُورا رهسيه بُڌي ۾ نھين هئ ڪ آتما هئ ڪيا، پرماتما ڪو ياد ڪرتی هئ پرنتو وہ هئ ڪيا. يهه دنيا نھين جانتي. تم ڀي نھين جانتي ٿي. آپي تم بچون کو يهه نشچيه هئ ڪ يهه ڪوئي لوڪ ٿيچر و اسپندري ڀي نھين. جئسي سرشتي ۾ اؤر منش هئ وئسي يهه دادا ڀي تا. تم سڀ مھما گاتي ٿي تميو ماشاچ پتا... تو سمجھتي ٿي اوپر ۾ هئ. آپي باب ڪھتي هئ مئن نين اسپ پرويش ڪيئا هئ، مئن وهي اسپ هون. آگي تو بہت پريم سين مھما گاتي ٿي، در ڀي رکني ٿي. آپي تو وہ يهان اس شرير ۾ آئي هئ. جو نراڪار تا وہ آب ساڪار ۾ آ گيا هئ. وہ بئث بچون ڪو سکلاتي هئ. دنيا نھين جانتي ڪ وہ ڪيا سکلاتي هئ. وہ تو گيتا کا پڳوان ڪرشن ڪو سمجھتي هئ. ڪھتي هئ، وہ راج ڀوگ ملتا هئ، يهه ڪُچ نھين جانتي. گيتا سُنتي ٿي تو سمجھتي ٿي ڪرشن دواران راج ڀوگ سڀکا تا ٿر وہ ڪب آڪر سکلائينڻي. وہ ڀي ذيان ۾ آتا ھونگا. اس سميه يهه وهي مهاپارت لڙائي هئ تو ضرور ڪرشن ڪا سميه ھونگا. ضرور وهي هستري جاڳرافي رپيت ھوني چاهيئي. دن پرت دن سمجھتي جائينڻي. ضرور گيتا کا پڳوان ھونا چاهيئي. مهاپارت لڙائي ڀي دیکني ۾ آتي هئ. ضرور اس دنيا کا آنت ھونگا. دکاتي هئ پاندو پهاڙ پر چلي گئي. تو اُنكى بُڌي ۾ يهه آتا ھونگا، بروبر وناش تو سامي کرا هئ. آب ڪرشن هئ ڪھان؟ یونڊتی رھينڻي، جب تک تم سين سُني ڪ گيتا کا پڳوان ڪرشن نھين، شو هئ. تمھاري بُڌي ۾ تو يهه بات پکي هئ. يهه تم ڪڀي ڀول نھين سکتي. ڪوئي ڪو ڀي تم سمجھا سکتي هو گيتا کا پڳوان راج ڀوگ سکلاتي ٿي تو ضرور اس سين سِد ھوتا هئ نر سين نارائڻ بناتي ٿي. تم بچي جانتي هو پڳوان همکو پڙھاتي هئ. بروبر نر سين نارائڻ بناتي ٿي. ان لکشمی نارائڻ کا سورڳ ۾ راجيه تا نان. آپي تو وہ سورڳ ڀي نھين هئ، تو نارائڻ ڀي نھين هئ، ديوتاين ڀي نھين هئ. چتر هئ جس سين سمجھتي هئ يهه هوکر گئي هئ. آپي تم سمجھتي هو انھون ڪو ڪتنی ورش هوئي؟ تمکو پڪا معلوم هئ،

آج سین پانچ هزار ورش پهلي انھون کا راجیہ ٿا. آپي تو هئم آنت. لڙائي پي سامي کري هئم. جانتي هو باپ همکو پڙها رهي هئم. سڀي سينترس ۾ پڙهني پي هئم تو پڙهاتي پي هئم. پڙهاني کي يڪتي بڙي آچي هئم. چترون دواران سمجھائي آچي مل سكيني. مکيه بات هئم گينا کا پڳوان شو وا ڪرشن؟ فرق تو بھت هئم نان. سدگتي داتا سورڳ کي استاپنا ڪرنی والا آتو آدي سناتن ديوتا ڏرم کي ڦر سين استاپنا ڪرنی والا شو يا شري ڪرشن؟ مکيه هئم هيٺن تين باتون کا فئصا. اس پر هيٺن بابا زور ديتی هئم. پل اوپينين لک کر ديني هئم کي يه بھت آچا هئم پرنتو اس سين ڪچ پي فائدا نهين. تمھاري جو مکيه بات هئم اُس پر زور دينا هئم، تمھاري جيٽ پي اس ۾ هئم، تم سڌ ڪر بتلاتي هو پڳوان ايڪ ھوتا هئم. آئسي نهين ڪي گينا سنانی والي پي پڳوان هو گئي. پڳوان نين اس راج یوگ اور گيان دواران ديوتا ڏرم کي استاپنا ڪي.

بابا سمجھاتي هئم، بچون پر مايا کا وار ھوتا رھتا هئم، آپي تک ڪرماتيت اوستا کو ڪويي نين پايا نهين هئم. پرشارت ڪرتی ڪرتی آنت ۾ تم ايڪ بابا کي ياد ۾ سديو هرشت رهيني. ڪويي مرجھائش نهين آئيني. آپي تو سر پر پاپون کا بوجھا بھت هئم. وهم ياد سين هيٺن اُترینگا. باپ نين پرشارت کي يڪتيان بتلائي هئم. ياد سين هيٺن پاپ ڪتتي هئم. بھت ٻڏو هئم جو ياد ۾ نه رهني کي ڪارڻ ڦر نام روپ آد ۾ ڦس پرتی هئم. هرشت مک هو ڪسکو گيان سمجھائين، وهم پي مشکل هئم. آج ڪسکو سمجھايا، ڪلهه ڦر گھتكا آني سين خوشي گم هو جاتي هئم. سمجھنا چاهيئي يه مايا کا وار ھوتا هئم. اس ليئي پرشارت ڪر باپ کو ياد ڪرنا هئم. باقي رونا، پيتنا وا بي حال نهين ھونا هئم. سمجھنا چاهيئي مايا پادر (جوٽنا) مارتي هئم اس ليئي پرشارت ڪر باپ کو ياد ڪرنا هئم. باقي رونا پيتنا نهين هئم. باپ کي ياد سين بھت خوشي رهيني. مک سين جھت واٹي نڪليني. پتت پاون باپ ڪھتي هئم کي مجھي ياد ڪرو. منش تو ايڪ پي نهين جسڪو رچتا باپ کا پريچيم هو. منش هوکر اور باپ کو نه جاني تو جانور سين پي بدتر هوئا. گينا ڦر ڪرشن کا نام دال دينما هئم تو باپ کو ياد ڪئي ڪريں! يهي بڙي پول هئم، جو تمکو سمجھاني هئم. گينا کا پڳوان شو بابا هئم، وهي ورثا ديتني هئم. مكتبي جيون مكتبي داتا وهم هئم، اور ڏرم والون کي بڏي ۾ بئنتا نهين. وهم تو حساب ڪتاب چڪتو ڪر واپس چلي جائيني. پچاري ڦر ٿورا پريچيم ملا ڦر پي جائيني آپني ڏرم. تمکو باپ سمجھاتي هئم تم ديوتا ٿي، آپي ڦر باپ کو ياد ڪرنی سين تم ديوتا بن جائيني. وکرم وناش هو جائيني. ڦر پي الٽي سُلتني ڏندني ڪر ليني هئم. بابا ڪولکتي هئم آج هماري اوستا مرجھائي هوئي هئم، باپ کو ياد نهين ڪيئا، ياد نهين ڪريئي تو ضرور مرجھائيني. يه هئم هيٺن مُردي کي دنيا. سڀي مری پري هئم. تم باپ کي بني هو تو باپ کا فرمان هئم، مجھي ياد ڪرو تو وکرم وناش هو جائين. يه شرير تو پُراڻا تموپرڏان هئم. پچاري تک ڪچ نه ڪچ هوتا رهينغا. جب تک باپ کي ياد ۾ ره ڪرماتيت اوستا کو پائين، قب تک مايا ھلاتي رهيني، ڪسکو پي چوريئي نهين. جاچ ڪرتني رهنا چاهيئي ڪي

مايا ڪئسي ڏکا ڪلاٽي هئه. پڳوان همکو پڙهاتي هئه، يه پُولنا ڪيون چاهيئي. آتما ڪهتي هئه همارا پراڻون سين پيارا وه بap هئه. ائسي بap کو قر تم پُولتي ڪيون هو! بap ڏن ديتني هئه، دان ڪرنمي ڪي ليئي. پردرشني ميلي ۾ تم بهتون ڪو دان ڪر سكتي هو. آپيهين شونق سين ڀاڳنا چاهيئي. آپي تو بابا ڪو تاڪيد ڪرنمي پرتني هئه، (امنگ دلانا پرتا هئه) جاڪر سمجھائو. اُسڀري ڀي آچا سمجها هوئا چاهيئي. ديهه آپماني ڪا تير لڳينگا نهين. تلوارين ڀي آنيڪ پرڪار ڪي هوتي هئه نان. تمهاوري ڀي ڀوگ ڪي تلوار بڙي تيڪي چاهيئي. سروس ڪا حلاس چاهيئي. بهتون ڪا جاڪر ڪلياڻ ڪرين. بap کو ياد ڪرنمي ڪي ائسي پرئڪتس هو جائي جو پچاري ۾ سواءِ بap ڪي اور ڪوئي ياد نه پري، تب هين تم راجائي پد پائينگي. آنت ڪال جو ٽلف ڪو سمرمي اور ڦر نارائڻ ڪو سمرمي. بap اور نارائڻ (ورثا) هين ياد ڪرنا هئه. پرنتو مايا ڪم نهين هئه. ڪچي تو ايڪدم ڊير هو پرتني هئه. الٽي ڪرمون ڪا ڪاطا تب بنتا هئه جب ڪسي ڪي نام روپ ۾ ڦس پرتني هئه. ايڪ دو ڪو پرائيویت چنيان لکني هئه. ديهه ڏاريون سين پريت هو جاتي هئه تو الٽي ڪرمون ڪا ڪاطا بن جاتا هئه. بابا ڪي پاس سماچار آتي هئه. الٽا سلتا ڪام ڪر ڦر ڪهتي هئه بابا هو گيا! آڙي، ڪاطا الٽا هو گيا نان! يه شرير تو پليٽ هئه، اُنكو تم ياد ڪيون ڪرتني هو. بap ڪهتي هئه مجھي ياد ڪرو تو سديو خوشي رهي. آج خوشي ۾ هئه، ڪلهه ڦر مُردي بن پرتني هئه. جنم جنمانتر نام روپ ۾ ڦستي آتي هئه نان. سورڳ ۾ يهه بيماري نام روپ ڪي هوتي نهين. وهاں تو موہ جيت ڪتنمب هوتا هئه. جانتي هئه هم آتما هئه، شرير نهين. وه هئه هين آتم آپماني دنيا. يهان هئه ديهه آپماني دنيا. ڦر آدا ڪلپ تم ديهي آپماني بن جاتي هو. آب بap ڪهتي هئه ديهه آپمان ڇورو. ديهي آپماني هوني سين بہت سينل هو جائينگي. ائسي بہت ٿوري هئه، پرشارت ڪراتي رهنمي هئه ڪ بap ڪي ياد نه پُولو. بap فرمان ڪرتني هئه مجھي ياد ڪرو، چارت رکو. پرنتو مايا چارت ڀي رکني نهين ديتني هئه. ائسي ميني بap کو تو ڪتنا ياد ڪرنا چاهيئي. يهه تو پٽتيون ڪا پٽتي، باپون ڪا بap هئه نان. بap کو ياد ڪر اور ڦر دوسرون ڪو ڀي آپسان بناني ڪا پرشارت ڪرنا هئه، اس ڦلچسپي بہت آچي رکني چاهيئي. سروسبل بچون ڪو تو بap نؤکري سين چڙا ديتني هئه. سرڪمستنس ديك ڪھينگي آب اس ڏندڻي ۾ لگ جائو. ايم آبجيڪت تو سامي ڪري هئه. پڳتي مارگ ۾ ڀي چترون ڪي آگي ياد ۾ بئنتي هئه نان. تمڪو تو صرف آتما سمجھ پرماتما بap کو ياد ڪرنا هئه. وچتر بن وچتر بap کو ياد ڪرنا هئه. يهه مڪنت هئه. وشو ڪا مالڪ بمنا، ڪوئي ماسي ڪا گهر نهين هئه. بap ڪهتي هئه، مئن وشو ڪا مالڪ نهين بنتا هون، تمڪو بنتا هون. ڪتنا ماڻا مارنا پرتا هئه. سپوت بچون ڪو آپيهين اوٽا لگا رهينگا، چوٽي ليڪري ڀي سروس ۾ لگ جانا چاهيئي. ڪئين بچون ڪو بندن ڀي هئه، موہ ڀي رهنا هئه. بap ڪهتي هئه تمهاوري سڀ بيماريان ٻاهر نڪلينگي. تم بap کو ياد ڪرتني رهو. مايا تمڪو هتاني ڪي ڪوشش ڪرتني هئه. ياد هين مکيء هئه، رچتا اور رچنا ڪي آد مڌي آنت ڪا گيان ملا، باقي اور ڪيا چاهيئي. ڀاڳيون بچي سڀکو سُک ديني ڪا پرشارت ڪرتني هئه، منسا واچا، ڪرمڻا ڪسي ڪو دُك نهين ديتني هئه، سينل هوگر چلتني هئه. تو ڀاڳيم بنتا جاتا هئه. اگر ڪوئي نهين سمجھنئي هئه تو سمجها جاتا انکي ڀاڳيء ۾ نهين هئه. جنڪي ڀاڳيء ۾ هئه وه آچي ريت سُنتي هئه. آپيو ڀي سُنتي هئه نان، ڪيا ڪيا ڪرتني ٿي. آب معلوم پرا هئه، جو ڪڻ ڪيئا

اُس سین دُرگتی هین هوئی. سدگتی کو تب پائين جب باپ کو ياد کريں. بہت مشکل کوئی گھنتا، آدا گھنتا ياد کرتی هونگی. نهين تو گھنکا کاتی رہتی هئ. باپ کھتی هئ آدا گلپ گھنکا کایا اب باپ ملا هئ، استودنت لائيف هئ تو خوشی هونی چاهیئی نان. پرنتو باپ کو گھری گھری یوں جاتی هئ.

باپ کھتی هئ تم کرم یوگی هو. وہ ذندا آد تو کرنا هین هئ. نیند یي کم کرنا آچا هئ. ياد سین کمائی هونگی، خوشی یي رھینگی. ياد ۾ بئننا ضروري هئ. دن ۾ فرصلت نهين ملتی هئ اس لیئی رات کو سمیہ نکالنا چاهیئی. ياد سین بہت خوشی رھینگی. ڪسکو ٻندن هئ تو کھ سکتی هئ همکو تو باپ سین ورثا لینا هئ، اس ڪوئی روک نهين سکتا. صرف گ ورنمینت کو جاء سمجھائو ڪ وناش سامنی کرا هئ، باپ کھتی هئ مجھی ياد کرو تو وکرم وناش هونگی. اور یه انتم جنم تو پؤتر رہنا هئ اس لیئی ہم پؤتر بنتی هئ. پرنتو گھینگی وہ جنکو گیان کی مستی هونگی. آئسی نهين ڪ یہاں آکر قر دیھ ڈاري کو ياد کرتی رھی. دیھ آیمان ۾ آکر لڙنا جھگڙنا جئسی کروڈ کا یوں هو جاتا هئ. بابا کروڈ کرنی والی کی طرف ڪپی دیکتی یي نهين. سروس ڪرنی والون سین پیار هوتا هئ. دیھ آیمان کی چلن دکائی پرتی هئ. گل گل تب بنینگی جب باپ کو ياد کرینگی. موں بات هئ یه. ایک دو کو دیکتی باپ کو ياد کرنا هئ. سروس ۾ تو هڏیان دینی چاهیئی. برھمٹون کو آپس ۾ کیر کند هونا چاهیئی. لوڻ پاڻی نهين هونا چاهیئی. سمجھن نہ هونی کی کارٹ ایک دو سین نفرت، باپ سین یي نفرت لاتی رہتی هئ. تمکو ساکیاتکار هونگی ڦر اُس سمیہ سمرتی آئینگی، یه ہم نین غفلت کی باپ ڦر کھ دیتی هئ تقدیر ۾ نهين هئ تو کیا کر سکتی هئ. آچا!

مینی مینی سکیلڈی بچون پرت مات۔ پتا باپ دادا کا ياد پیار اور گدمارننگ. روحانی باپ کی روحانی بچون کو نمستی.

ڏارٹا کی لیئی مکیم سار

- (1) نربندن بننی کی لیئی گیان کی مستی هو. دیھ آیمان کی چلن نہ هو. آپس ۾ لوڻ پاڻی هونی کی سنسکار نہ هو. دیھ ڏاریون سین پیار هئ تو بندن مکت هو نهين سکتی.
- (2) کرم یوگی بن کر رہنا هئ، ياد ۾ بئننا ضرور هئ. آتم آیمانی بن بہت مینا اور سینتل بننی کا پرشارت کرنا هئ. سروس ۾ هڏیان دینی هئ.

**وردان - من مناپو ڪي وڌي دواران ٻندنوں ڪي بیچ ڪو سماپت ڪرنی والي
نشتموها سمرتی سوروپ ڀو**

ٻندنوں کا بیچ هئ سنبند. جب باپ کی سات سرو سنبند جوڙ لیئی تو اور ڪسی ۾ موه ڪئسی هو سکتا. بِنا سنبند کی موه نهين هوتا اور موه نهين تو ٻندن نهين. جب بیچ ڪو هین ختم ڪر دیئ تو بِنا بیچ ڪي ورکيه ڪئسی پئدا هونگا. یدي آئي تک ٻندن هئ تو سِد هئ ڪچ ٿورا هئ، ڪچ جوڙا هئ. اس لیئی من مناپو ڪي وڌي سین من کي ٻندنوں سین یي مکت نشتموها سمرتی سوروپ بنو ڦر یه شکایتین سماپت هو جائینگی ڪ گیا کریں ٻندن هئ، ڪتنا نهين.

**سلوگن - برھمن جیون کا سواں اُمنگ اُتساہ هئ. اس لیئی ڪسی یي
پرستتی ۾ اُمنگ اُتساہ کا پریشر کم نہ هو.**